

ՅՈՒԲԵԼԵԱՆԸ ԵՒ “ԹԱՆԻՆ,,

“Թանին” իր երէկի թիւին մէջ համակրական տողեր կը նուիրէ Հայ Տառերու Յորելեանին և կառավարութեան մասնակցութիւնը յիշելով կ’ըսէ թէ Անիկա իր այդ ընթացքով ամբողջ աշխարհի հաւաստեց թէ Հայ ժողովուրդը ո’րքան կարեւոր դիրք կը գրաւէ օսմանեան կեանքին մէջ։ Հայերու վերաբերող ամէն վշտալի կամ ուրախովի դէպք ամբողջ օսմանտանիքը կը շահագրգոէ միեւնոյն կերպով։

Յետոյ կ’աւելցնէ։

Գիրերու գիւտին առթիւ մաղթանքներ ընելէ վերջ, ցաւ կը յայտնենք Ատարազարի դէպքին համար։ Բնաւտարակոյս չունինք թէ մեր հայրենակիցներն ալ մեզի չափ և կարելի է մեզմէ աւելի կը ցաւին այս դէպքին համար։ Ամէն զռոսանքներու վայրերուն մէջ թերակիրթ խանգարիչներ կը գտնուին։ Եթէ այսպէս չըլլայ շատ մը հարսնիքներու մէջ գինովութեան կամ անկրթութեան հետեւանքով ոճիրներ չեն գործուիր։

“Ատարազարի դէպքն ալ այդ կերպով կ’ուզենք ըմբռնել։ Ոճիրն ու յարձակումը և ոչ մէկ տեղ արդարանալի են, բայց երբ տարրերու միջեւ եղբայրակցութիւնը հաստատելու ծառայող զուարթ ցոյցի մը պահուն տեղի ունենան անոնք, բոլորովին տգեղ բան մը կ’ըլլան։ Այս տգեղութիւնը փարատելու համար կառավարութիւնը պիտի գործ դնէ իր պարտականութիւնը՝ յանցաւորները պատժելու մասին և նոյնիսկ այդ առթիւ ամէնէն աւելի պիտի օգտուի մեր Հայ հայրենակիցներուն աջակցութենէն։ Կառավարութիւնը եթէ ներէ Ատարազարի ոճիրը գործողներուն, Հայերը պէտք չէ ներեն։”

“Թանին” իր նոյն թիւին մէջ նոյնպէս երկար մանրամասնութիւններ կուտայ Ատարազարի դէպքին մասին և իր կողմէ կարգ մը խորհրդածութեան ենթանէ։”